

Selvfølge, at man er nødsaget til at begrænse sig noget. Naar jeg har tilladt mig her ved 3dje Behandling at fremdrage dette Punkt, er det fordi jeg ikke stønner rettere, end at Forholdene virkelig her ere saaledes, at man bør imødekomme Beboerne. Deirkkelige Forhold i dette Pastorat ere saaledes, at en meget stor Del af Beboerne have omtrent halvanden Mil til deres Kirke, og naar man nu tænker sig, at f. Eks. Smaafolk, som ikke have Kjøretøj, tillige med deres Hjørn dog en Gang imellem ville besøge Kirken, kan man dog nok haabe, at det maa indrømmes, at Forholdene her ere saa ugunstige, at der nok kunde være Grund til at imødekomme Beboerne. Jeg kan meget godt indse, at ved denne 3dje Behandling kan der vel ikke være Tale om at faa vedtaget disse Vædringsforslag og det er noget, jeg heller ikke venter, men jeg haaber, og det er derfor jeg tillader mig disse Bemærkninger, at man, naar Forslaget atter en Gang igen fremkommer for det høje Ting, da vil tage i alt Fald noget Hensyn til det Andragende, hvorpaa disse Forslag ere byggede. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltighederne i det hele taget. Ved 2den Behandling forelaa jo en Skrivelse fra den ærede Kultusminister, der meget udførligt udviklede og oplyste Forholdene paa den paagældende Egn. Jeg finder derfor ikke nogen Opfordring for mit Vedkommende til at komme ind paa Enkeltheder med Hensyn til dette Spørgsmaal, men har kun villet gribe Lejligheden til her, inden denne Sag nu bliver endelig afgjort for dette Finansaars Vedkommende, at henstille til det høje Ting, at man, naar Sagen atter kommer frem, hvilket jeg tror ganske bestemt, den vil gøre, vil stille sig saa vidt muligt noget mere imødekommende over for Beboerne her, end man har gjort ved denne Lejlighed. — Der kunde for øvrigt være nogle enkelte andre Punkter her, som det kunde have nogen Interesse for mig at berøre, men jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne, da det forekommer mig, at de ere lange nok i Forvejen. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg atter beder det høje Ting om at tænke lidt nærmere paa disse Beboeres Stilling, naar denne Sag atter maatte komme frem.

J. C. Christensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg har at gøre angaaende en af Afstemningerne paa dette Afslutt, men forinden jeg gør denne Bemærkning, maa jeg forudsikke et Par Ord til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), som vilde yde Finans-

udvalget en Kadeau i Anledning af Vædringsforslagene Nr. 83, 84 og 85. Der talte det ærede Medlem om, at det viste sig, at Finansudvalget befattede sig for meget med det uvæsentlige, og saa begit det ærede Medlem netop efter mit Skøn selv den Fejl, han beskyldte os andre for, idet han fortabte sig i det uvæsentlige, nemlig i de Smaafummer, som der staa opførte; thi disse Smaafummer ere slet ikke det væsentlige ved disse Spørgsmaal. Nej, Princippet i Forslagene er, om vi i det hele taget skulle befatte os med at give Godtgørelser til de Præster, som kun have een Kirke. De Medlemmer, som mene, at vi bør give Befordringsgodtgørelser til de Præster, der kun have een Kirke, de stemme for Flertallets Forslag om at sætte 182 Kroner, og de Medlemmer, som mene, at man kun skal give Befordringsgodtgørelser til de Præster, som have 2 Kirker, og som i den Henseende ville være i Overensstemmelse med Præstelønningslovsforslaget, saaledes som det er forelagt i Tinget adskillige Gange, de stemme for Mindretallets Forslag. Det er det væsentlige ved disse Vædringsforslag. — Siden jeg er kommen ind paa at gøre Bemærkninger til enkelte Medlemmer, maa jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som sagde i Gaar, at han kunde ikke fortao, at det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen), som jo har saa meget imod Forholdeneovre i Vestindien, her dog kunde gaa med til en Bevilling til Grønland, hvor vi jo ogsaa havde Understud, og hvor Forholdene vare saaledes, at vi der fik et nyt Vestindien med Tiden, om end ikke saa varmt, saa dog lige saa kostbart. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg beklager meget de store Understud, vi have paa det grønlandste Budget, men der er den for mig meget væsentlige Forskel paa dette Understud og paa det, vi have paa Vestindien, at de Understud, der ere fremkomne i Vestindien, og navnlig Vidragene til Kolonialfasien, ere ganske ulovlige, idet Ministeren har udgivet disse Midler imod Lovgivningen. — Den Bemærkning, som jeg egentlig forlangte Ordet for, angaar Afstemningen over Vædringsforslaget paa de 100,000 Kr. til Ribe Domkirke. Som ærede Medlemmer vel sagtens have set, er Forholdet det, at denne Bevilling staaar paa Finansloven, som vedtagen ved 2den Behandling. Paa Finanslovsforslaget staaar opført 100,000 Kr. som Vidrag til Restaurationen af Ribe Domkirke, idet Finansudvalget ved 2den Behandling kun tog Forbehold over for disse 100,000 Kr. Dette Flertalsforslag har jeg ikke kunnet gaa med til, da